

Ikoni

SOLJUU VIRTAA KUTEN AINA.
KULJETTAEN JOEN TUOMAA,
MATKAN MYÖTÄ LUONNON LUOMAA.

MUT' MIKÄ ON TVOLLA?
LUONNON, VAIKO
LUOJAN LUOMAA?

EN MOISTA MUISTA NÄHNEENI.
KATSOttAVA ON JOTTA TIEDÄN.
RAUDALLA SEN IRROITAN.

NYT YMMÄRRÄN KUN
KUVAJAISTA KATSON.

MITÄ LUOJAN LUOMAKSI SANOTAAN,
SE AINA TEKOA IHMISEN ON.
KAIKKI, MITÄ SAARNAAJA
IHMEINÄ TARJOAA.

MUT' TÄMÄ ON
LUONNON LUOMA.
IHME AITO.

TOTISESTI, AIDOMPI JA KAUNIIMPI.
HILJAISESTI.

KUINKA LUONTO TÄLLÄISEN TEHDÄ VOI,
JA JUURI MINULLE SEN NÄKYVÄKSI TOI.

KATSO OI VANHIN.
KATSO KAA ROUVAT JA NEIDOT.

JOESSA TÄLLAINEN KULKI. TALTEEN POIMIN KUN NÄHDÄ SAIN.
EI KAUNIIMPAA KUVAA LIENE KUUNA NÄHTY,
SAATI OLEMASSA OLEVAN LUULTU.

JOTAIN PAREMPAA ENNUSTAEN?
TOISIKO MUKANAAN AJAN ENTISEN?

ILMAN KIELTÄ OUTOA,
PUHETTA JOTA EMME YMMÄRRÄ.

SAARNAAJAN IHMEET TÄMÄ
HELPOSTI VOITTAÄ.

OI VELJET JA SISARET, POJAT JA TYTTÄRET.

KATSOOKAA MINKÄ JOKI MEILLE ANTOI?
LAHJAN SUURENMOISEN ON LUONTO SUONUT.
EI SANAT YLISTYKSEEN RIITÄ,
TARVITAANKO EDES NIITÄ?

OVAT KRUUNU JA SAARNAAJA LAKINSA TUONEET,
MÄÄRÄYKSIÄ, KOMENTOJA MEILLE SUONEET.
TOINEN TOISTAAN KUMMEMPIA.

ILMAN NIITÄ ENNEN TOIMEEN TULIMME.
OMAN MIELEN, OMAN TAHDON VOIMIN.

IKIAIKAISTEN TARINOIDEN ILMATAR,
HYVÄN TUOJA, RAUHAN SUOJA.
NIMEÄ SINUN EMME TIEDÄ.

MUTTA ONKO KAIKELLA OLTAVA NIMI?

KESÄN MYÖTÄ PALASI RAUHA KYLÄÄN.
ONNELLINEN OLI VÄKI.

KUIN ENNEN KRUUNUA JA JUMALAN HUONETTA.
HANKALA ON OLLUT SAARNAAJAN VIESTI.
EI TUNNU ITSE JUMALAKAAN TIETÄVÄN?
LUTERIUS VAI MISSIO SVETICA?
OUTOA JA VIERASTA ON PUHE, KUIN OUTO LORU, VIERAS KIELI.

VNHOON JÄI HUOLI KYMMENYKSISTÄ, KALAN, KARJAN KUIN VIILJANKIN.
PÄÄTALON SEINÄ ALT TARIN SAI.

AAMULLA KUKAN LAPSET TOIVAT, ILLALLA HILJENNYTTIIN LUV.
SYKSYN TULTUA PÄREEN VALOSSA, TULEN KYLMÄÄ SELKÄÄ LÄMMITTÄESSÄ.
PUHETTA, SAARNAA EI KAIVATTU.

RIITTI LINNUN LAULU, TUULEN HUMINA, LAITUMELLA KARJAN ÄÄNI.
HELPOMPAA NÄIN OLI.

MUTTA VANHIN EI RAUHAA SAANUT.
MIELTÄ PAINOI JUMALAN HUONE,
JA SAARNAAJA. KAHTEN KUUNKIERTOON
EI SANAA KUULEMASSA OLTU,
VASTOIN KRUUNUN MÄÄRÄYSTÄ.

S YKSY SAI JA VOUDIN KYLÄÄN TOI.

PAHAPÄISENÄ. PYHÄ KIRJA MUASSAAN.
MIKSI ON LUOVUTTU SANAN KUVLEMISESTA?
VASTOI KRUUNUN LAKIA SE ON, HAASTOI TUO.

ILKKUVAT NEIDOT OHI MENNESSÄÄN.
ENTISESTÄÄN TUO KIMPAANTUI.
AIEMMIN OLI KUMPAISTAKIN KATSELLUT.
PUOLISOKSI.
TÄMÄN OLI VANHIN HUOMANNUT.
NIIN JUMALAN HUONEELLA,
KUIN KYMMENYSKÄYNNEILLÄ.

VAIVANNUT MEITÄ SAARNAAJAN PUHE ON.
EI YMMÄRRÄ TALONPOIKA, KIELIKIN OUTO.
JA SIITÄ ILOSTA MAKSETAAN KYMMENYS,
KAIKESTA ANSIOSTA.

A LTTARIN HUOMATTUAAN,
VIHOISSAAN TUO LÄHTI.

KIIÄ VENE, KIIÄ.
KIRKKOHERRALLE
TÄYTYY SANA VIEDÄ.

ON KAPINAAN KYLÄ ALKANUT.
PAKANUUS PYHÄN SANAN KORVANNUT.
EI ARVOSTUSTA, EI KYMMENYKSIÄ.

PAKANANKUVAA NVO PALVOVAT,
KUIN ITÄISEN USKON IKONIA.
JOKO NOVGORODIT HEITÄ VALVOVAT?

VÄÄRÄN HERRAN PALVELIJOITAKO,
TAAS JOKIA PITKIN KULKEE?
KERA SOTAJOUKKOJEN.

SELVÄ TUOSTA ON SAATAVA.
KRUUNUN VALTA PALAUTETTAVA.

OI KIRKKOHERRA! JOKILATVALLA PIRU MERRASSA ON.

ONKO SAIRAUTS TAI SURMA ISKENYT, TULI TAI LUONNONTUHO?
NIITÄ ARVON VICARIUS, KYSYITTE ITSE,
KUN JOKILATVAN VÄKEÄ EI SANAA KUULEMASSA OLLUT.

OVATKO HE NÄIN OLLEN:

KRUUNUN ARMON, USKON JA VELVOITTEET HYLÄNNEET?
VAI EHKÄ VAIN VOUDIN AVIOHANKKEEN PERUNEET?
KAHDEN SORJAN JA SOPIVAN NEIDON,
SIELLÄ KERROITTE OLEVAN.
TEILLE PUOLISOKSI JOMMANKUMMAN
SUOSTUVAN.

PAKANUUS! VÄÄRÄN JUMALAN KUVA!
KRUUNUA PAHOIN KATSOTAAN.
KYMMENTYKSET PIILOTETAAN.
VIRKAMIEHELLE ILKUTAAN.

VAI EPÄONNI SAATI TURMAKO,
MOISEEN SYYNÄ HEILLÄ ON?

EPÄJUMALANKUVAN NÄIN.
MENTÄVÄ SINNE ON!

SALAMOII! VALLAN
OUDOSSA VUODENAJASSA.
VIHASSA ITSE JUMALA LIENEE.

SEUTUA TÄTÄ KATSO KAA.

PAPIN VIRKAA TAPULIKAUPUNKIIN KATEDRAALIKOULU TARJOI,
MUT' KAUNEUDEN JA LUONNON TÄHDEN, KARUN POHJOISEN VALITSIN.
RANNIKOILLA KAUNISTA KOIVUA KASVAA.
JOKILATVOILLA TUMMAA MÄNTYÄ JA JYLHÄÄ KUUSTA.
VÄKI REHELLISTÄ JA TYÖTELIÄSTÄ ON.

VOUTI RAUHASSA OLKOON.
ENSIN TUTKITAAN JA SITEN HUTKITAAN,
KUTEN KANSAN NÄILLÄ MAIN TAPANA SANOA ON.

HÄH! OSANSA SAI KYLÄN
PÄÄTALO, JUURI SE!
JUMALAN RANGAISTUS!

VOUTI RAUHOITTUKOON.

PAHAN ILMAN POISMENOA ODOTAMME.
TURVAA KYLÄN VÄELLE TOIVOTAMME,
HEIDÄN PUOLESTAAN NYT RUKOILEMME.

PIIAN TAIVAS RAUHAN MEILLE SUO.

VOUTI RUKOILKOON MYÖS,
JOS MUUTEN EI NIIN PUOLESTA NEITOJEN.

MYRSKYN TAVOTTUA.

KOVIN TUO TAIVAAN VASAMA MATKAMME SYYN HÄMÄRSI.
VAIKEA TEITÄ ON HARHAOPPIIN LIITTÄÄ,
JOSPA ITSE HERRAMME KRISTUS, NÄIN TEITÄ KIITTÄÄ.
TAVOIN TAI TOISIN, TAPAUS MYSTINEN TÄMÄ ON.

MÄÄRÄÄN NÄIN:
SANAN PYHÄN KUVLEMISEEN KAIKKIEN ON OSALLISTUTTAVA.
JA KYMMENYKSENSÄ KRUUNULLE AJOISSA MAKSETTAVA.
SOISIN VIERAILUNI TEOKSI ASTI NÄMÄ SAATTAVAN.
JA KRUUNUA SEKÄ ARMOLLISTA JUHANA-HERTTUAA TOTELTAVAN.

JUMALAN SIUNAUSTA JA RAUHAA
TEILLE TOIVOTAN.
NYT MENKÄÄMME, VOUTI MYÖS!

MUT' EI PÄÄTY VIELÄ TARINA,
EI SVINKAAN.

NEIDOT TÄNNE KUTSUVAT,
IHMEISSÄNSÄ VAATIVAT.
KUINKA VOI NOIN OLLA?
SISÄRPARVI ILMATTARELLA,
KUIN POIKASIA RUSAKOLLA?

LUONTO MONINAISEN LVO,
METSÄ HEILLE KASVUN SVO.
RUNGON SISÄÄN PIILOTTA,
SISÄRPARVEN KASVATTA.

PVUSTA NÄMÄ SAHASIN.
TALON ALLE PIILOTIN.

KEN MOISEN HALVAA, SEN HÄN SAA.
MUT' PIILOSSA HÄNET PITÄKÄÄ,
VAIN VÄELLE OMALLE NÄYTTÄKÄÄ.

NÄIN ON ONNI SEN,
KEN ONNEN KÄTKEE.

Loppu